

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 60

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 25 ianuarie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.469 din 11 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	2-3			
Decizia nr. 1.470 din 11 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă	3-4			
Decizia nr. 1.471 din 11 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă	5-6			
Decizia nr. 1.481 din 11 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil	6-7			
Decizia nr. 1.546 din 25 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane	8-9			
Decizia nr. 1.547 din 25 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil	9-11			
Decizia nr. 1.551 din 25 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și art. 3 din Legea nr. 508/2004 privind înființarea,				
			organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism	11-12
			Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	13-14
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU				
		9.	— Decizie privind încetarea, prin acordul părților, a raportului de serviciu al domnului Mircea Alexandru, secretar general adjunct al Ministerului Administrației și Internelor	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		76.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind aprobarea Procedurilor și modalităților de încasare a sumelor rezultate din recuperarea creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, și din drepturile care decurg din acordurile comerciale și de plăți guvernamentale și aranjamente tehnice bancare corespunzătoare, înregistrate în conturile de cliring, barter și cooperare economică internațională, precum și de reținere și gestionare a cheltuielilor legale	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.469**

din 11 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Constantin Pântecan și Steluța Pântecan în Dosarul nr. 15.476/301/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate deoarece critica autorilor vizează modul de interpretare și aplicare a textului de lege supus controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 15.476/301/2007, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Constantin Pântecan și Steluța Pântecan într-o cauză civilă având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 este parțial neconstituțional, sens în care critică sintagma „*care o ocupă efectiv*”, apreciind că datorită acestei formulări a reglementării criticate se aduce atingere principiului egalității în drepturi, întrucât „împarte justițiabilii — foști proprietari — după un criteriu aleator”.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă și-a exprimat opinia în sensul că textul de lege criticat este în concordanță cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2).

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, astfel cum acestea au fost modificate prin articolul unic pct. 3 din Legea nr. 241/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

„În cazul contractelor de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, și desființate prin hotărâre judecătorească, proprietarul recunoscut de justiție va încheia cu persoanele care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995 și care o ocupă efectiv, la cererea acestora, un contract de închiriere pentru o perioadă de 5 ani.”

Autorii excepției susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, și art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași norme din Legea fundamentală.

Astfel, prin Decizia nr. 90 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 3 martie 2009, și Decizia nr. 266 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 aprilie 2009, Curtea a statuat că, prin art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, legiuitorul a reglementat o serie de măsuri de protecție a chiriașilor, cu caracter temporar, în cazul imobilelor naționalizate și redobândite de foștii proprietari. Potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, exercitarea dreptului de proprietate trebuie să se facă în limitele legii, iar potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare

legitime ale altor subiecte de drept, instituind limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat.

Curtea a statuat că legiuitorul este îndreptăţit, stabilind conţinutul şi limitele dreptului de proprietate, să ţină seama nu numai de interesele proprietarilor, ci şi de cele ale chiriaşilor cărora trebuie să le asigure dreptul la o locuinţă, realizând un echilibru între cele două categorii de persoane.

În ceea ce priveşte invocarea prevederilor art. 16 din Constituţie, prin Decizia nr. 157 din 22 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 12 iunie 2003, Curtea a statuat că instituirea de regimuri juridice diferite în situaţii care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o

încălcare a principiului egalităţii în faţa legii. Cu acel prilej, Curtea a reţinut că statul, chemat să medieze conflictul locativ dintre proprietarul persoană fizică şi chiriaş, a procedat corect, asigurându-i primului posibilitatea valorificării atributelor dreptului său de proprietate, îngrijindu-se totodată de protecţia celui de-al doilea împotriva eventualelor abuzuri, prin instituirea unor exigenţe rezonabile, fără a căror satisfacere chiriaşul nu poate fi obligat să elibereze locuinţa.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenţei Curţii Constituţionale, atât soluţia, cât şi considerentele cuprinse în deciziile menţionate îşi păstrează valabilitatea şi în cauza de faţă.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 6 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 privind protecţia chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spaţiile cu destinaţia de locuinţe, excepţie ridicată de Constantin Pântecan şi Steluţa Pântecan în Dosarul nr. 15.476/301/2007 al Tribunalului Bucureşti — Secţia a IV-a civilă.

Definitivă şi general obligatorie.

Pronunţată în şedinţa publică din data de 11 noiembrie 2010.

PREŞEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.470

din 11 noiembrie 2010

referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— preşedinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ştefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

concluzii de respingere a excepţiei de neconstituţionalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele şi lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2010, pronunţată în Dosarul nr. 5.851/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti a sesizat Curtea Constituţională cu excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă**, excepţie ridicată de Societatea Comercială „Herăstrău Residence” — S.R.L. din Bucureşti şi Societatea Comercială „Asit Real Estate” — S.R.L. din Bucureşti într-o cauză civilă având ca obiect pretenţii.

În motivarea excepţiei de neconstituţionalitate autorii acesteia susţin că orice persoană are dreptul de a-şi alege singură avocatul, desemnarea acestuia realizându-se în considerarea calităţilor personale, a reputaţiei şi a specializării sale, aspecte apreciate de cel ce contractează astfel de servicii. În acest context, apreciază că prevederile de lege criticate sunt neconstituţionale, deoarece conferă judecătorului dreptul de a impune părţilor mandatarul care să le reprezinte interesele în cauză.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluţionarea excepţiei de neconstituţionalitate a prevederilor art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepţie ridicată de Societatea Comercială „Herăstrău Residence” — S.R.L. din Bucureşti şi Societatea Comercială „Asit Real Estate” — S.R.L. din Bucureşti în Dosarul nr. 5.851/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 Bucureşti.

La apelul nominal lipsesc părţile, faţă de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, preşedintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, instanța consideră că desemnarea unui curator special nu îngrădește accesul liber la justiție și nici dreptul la apărare, întrucât măsura desemnării curatorului special este supusă căilor de atac, ca orice măsură dispusă printr-o încheiere, odată cu fondul, iar instanța nu intervine în relația dintre părți și avocații aleși, aceștia urmând să își continue mandatul dat de părți și după desemnarea curatorului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Astfel, arată că textul de lege criticat reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, *„În procesele în care, în condițiile art. 47, sunt mai mulți reclamânți sau pârâți, președintele instanței, ținând cont de numărul foarte mare al acestora, de necesitatea de a asigura desfășurarea normală a activității de judecată, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților, va putea dispune reprezentarea lor prin mandatar și îndeplinirea procedurii de comunicare a actelor procesuale numai pe numele mandatarului, la domiciliul sau sediul acestuia. Reprezentarea*

se va face, după caz, prin unul sau mai mulți mandatar, persoane fizice sau persoane juridice, dispozițiile art. 68 și art. 114¹ fiind aplicabile în mod corespunzător. Dovada mandatului va fi depusă de către reclamânți, în condițiile prevăzute la alin. 2, iar de către pârâți, odată cu întâmpinarea. Dacă părțile nu-și aleg un mandatar sau nu se înțeleg asupra persoanei mandatarului, în cazul reclamânților vor fi aplicabile dispozițiile alin. 4, iar în cazul pârâților, președintele instanței va numi un curator special.”

Autorii excepției susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 24 care consacră dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că reglementarea criticată reprezintă norme de procedură, iar potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut, desigur, ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional.

Astfel, desemnarea unui curator special, în condițiile în care părțile nu își aleg un mandatar sau nu se înțeleg asupra persoanei mandatarului, nu îngrădește accesul liber la justiție, deoarece persoanele reprezentate prin curatorul special se pot adresa în continuare instanței, prin cereri scrise, sau pot solicita cuvântul, personal, în situația în care doresc să suplimenteze concluziile formulate de persoana desemnată curator.

Mai mult, Curtea constată că prevederile art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă cuprind o măsură de natură a asigura dreptul la un proces echitabil, atunci când sunt chemate în judecată mai multe persoane, astfel că desemnarea curatorului special permite îndeplinirea normală a procedurii de citare și de comunicare a actelor de procedură, precum și desfășurarea ședinței de judecată în condiții normale. Existența curatorului nu implică însă înlăturarea părților din sala de judecată și nici nu înlătură posibilitatea acestora de a se adresa instanței. În condițiile în care curatorul special nu își îndeplinește obligațiile în mod corespunzător, poate răspunde potrivit regulilor aplicabile în materia mandatului. De altfel, măsura desemnării curatorului special este supusă căilor de atac, ca orice măsură dispusă prin încheiere, odată cu fondul.

Așa fiind, Curtea constată că reglementarea criticată nu contravine normelor constituționale ale art. 21 și art. 24.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Herăstrău Residence” — S.R.L. și Societatea Comercială „Asit Real Estate” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.851/299/2008 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.471

din 11 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 570 alin. 2
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cabinet M. Oproiu” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 18.585/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 18.585/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cabinet M. Oproiu” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect o contestație la procesul-verbal de distribuire a prețului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, în formularea actuală, „art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă restrânge exercițiul dreptului fundamental de acces liber la justiție, întrucât momentul eliberării sumei către creditor este actul final al executării silite, dincolo de care șansele debitorului contestator la întoarcerea executării devin iluzorii, mai ales în cazul creditorului persoană fizică, în legătură cu care nu există niciun indiciu privind solvabilitatea acestuia. Anterior acestui moment final al executării silite, art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă a prevăzut posibilitatea contestației — care suspendă, de drept, eliberarea sumei — însă a limitat sfera motivelor pe care instanța de judecată le poate cerceta în legătură cu legalitatea actului final al executării silite”. În opinia autorului excepției, această contestație nu reprezintă o procedură judiciară efectivă, în sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Sectorului 1 București și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 1.204/2007.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

„Cel nemulțumit de modul stabilit pentru eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare poate cere executorului să consemneze obiecțiile sale în procesul-verbal, care poate fi contestat în termen de 3 zile. Contestația suspendă de drept eliberarea sau, după caz, distribuirea. Judecata ei se face de urgență și cu precădere, cu citarea în termen scurt a părților.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și celor ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 1.204 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2008, și Decizia nr. 158 din 23 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 22 martie 2006, Curtea a statuat că art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu contravine normelor constituționale invocate.

Astfel, prin aceste decizii, Curtea a constatat că prevederile art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu contravin prevederilor constituționale care consacră accesul liber la justiție, orice parte interesată sau vătămată printr-un act de executare, altul decât cel prevăzut de textul de lege criticat, având posibilitatea să se adreseze cu contestație instanței de judecată.

În ceea ce privește termenul prevăzut de lege, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi,

în egală măsură ocrotite. Așa fiind, termenul instituit prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea procesului cu celeritate, expresie a principiului constituțional referitor la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cabinet M. Oproiu” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 18.585/299/2009 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.481

din 11 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Nina Ardelean, Niculae Ardelean, Dragoș Mihail Ardelean și Bogdan Gabriel Ardelean în Dosarul nr. 13.571/300/2008 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Comercială „Jidvei” — S.R.L. — filiala Alba în Dosarul nr. 1.283/191/2010 al Judecătoriai Blaj, precum și de către Maria Ana Mafteiu în Dosarul nr. 9.302/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 1.650D/2010, nr. 3.894D/2010 și nr. 3.960D/2010, având în vedere obiectul identic al acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.894D/2010 și

nr. 3.960D/2010 la Dosarul nr. 1.650D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.571/300/2008 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, Încheierea din 9 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.283/191/2010 al Judecătoriai Blaj, precum și prin Decizia nr. 4.072 din 29 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 9.302/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil**, excepție ridicată de Nina Ardelean, Niculae Ardelean, Dragoș Mihail Ardelean și Bogdan Gabriel Ardelean, de Societatea Comercială „Jidvei” — S.R.L. — filiala Alba, precum și de către Maria Ana Mafteiu, cu ocazia soluționării unor acțiuni civile având ca obiect ordonanță președințială — evacuare și revendicare imobiliară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat este neconstituțional întrucât deschide calea recuperării în justiție a imobilelor preluate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, fără respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru

reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, și ale Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, legi speciale în materia retrocedărilor, care au impus efectuarea unei proceduri prealabile, având ca scop oprirea procedurilor de înstrăinare a acestor imobile de către chiriași. De asemenea, apreciază că reglementarea criticată instituie o situație discriminatorie între cetățenii care au dobândit dreptul de proprietate în baza Legii nr. 112/1995, respectiv ale Legii nr. 10/2001, comparativ cu cei care au dobândit un drept de proprietate asupra aceluiași imobil într-una din modalitățile reglementate de Codul civil.

Instanțele de judecată apreciază că prevederile art. 480 din Codul civil sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 480 din Codul civil, potrivit cărora „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

Autorii excepției consideră că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit cărora, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată și art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 480 din Codul civil au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare similară.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Nina Ardelean, Niculae Ardelean, Dragoș Mihail Ardelean și Bogdan Gabriel Ardelean în Dosarul nr. 13.571/300/2008 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Comercială „Jidvei” — S.R.L. — filiala Alba în Dosarul nr. 1.283/191/2010 al Judecătoriei Blaj, precum și de către Maria Ana Mafteiu în Dosarul nr. 9.302/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Astfel, prin Decizia nr. 584/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 27 mai 2009 și Decizia nr. 424/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 iunie 2010, Curtea a statuat că „prevederile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real, *usus, fructus și abusus*, cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, cu respectarea însă a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii. Astfel, textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege și, de asemenea, se aplică tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, fără discriminări, fiind astfel respectat principiul egalității cetățenilor în fața legii.”

Totodată, prin Decizia nr. 628/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 23 iunie 2010, Curtea a statuat că textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 16, întrucât se aplică tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, fără discriminări, fiind astfel respectat principiul egalității cetățenilor în fața legii.

Așa fiind, întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în deciziile precedente, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la acțiunile întemeiate pe dispozițiile dreptului comun, având ca obiect revendicarea imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, formulate după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001 și soluționate neunitar de instanțele judecătorești, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 33 din 9 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 23 februarie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că atunci când intervine concursul dintre legea specială și legea generală, acesta se rezolvă în favoarea legii speciale, conform principiului *specialia generalibus derogant*, chiar dacă acesta nu este prevăzut expres în legea specială.

Totodată, în cazul în care sunt sesizate neconcordanțe între legea specială, respectiv Legea nr. 10/2001, și Convenția europeană a drepturilor omului, aceasta din urmă are prioritate. Această prioritate poate fi dată în cadrul unei acțiuni în revendicare, întemeiată pe dreptul comun, în măsura în care astfel nu s-ar aduce atingere unui alt drept de proprietate ori securității raporturilor juridice.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.546

din 25 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, excepție ridicată de Mariana Tofan în Dosarul nr. 2.353/105/2009 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.353/105/2009, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane**, excepție ridicată de Mariana Tofan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 25 alin. (2) privind dreptul cetățeanului român de a-și stabili domiciliul oriunde în țară, de a emigra și de a reveni în țară, art. 26 alin. (2) referitoare la dreptul persoanei de a dispune în anumite condiții de ea însăși și art. 53 alin. (2) referitoare la împrejurările în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece operează cu o terminologie ambiguă, care permite o interpretare restrictivă a acestora. Astfel, legiuitorul a incriminat, în contradicție cu Legea fundamentală, un comportament ce lezează drepturile persoanei de a-și stabili în mod liber reședința pe baza propriei voințe.

De asemenea, incriminarea acțiunilor de cazare sau primire a unor persoane ori atragerea acestora prin abuz de autoritate în scopul unei posibile „exploatări” contravine dreptului constituțional prevăzut de art. 26 alin. (2), deoarece în accepțiunea dreptului fundamental se include și posibilitatea persoanelor de a obține foloase de ordin material din expunerea sexuală a propriului corp.

În plus, prin incriminarea contestată se aduce atingere și art. 53 alin. (2) din Constituție, deoarece drepturile prevăzute în art. 25 alin. (2) și art. 26 alin. (2) din Legea fundamentală sunt restrânse până la eliminarea lor.

Tribunalul Prahova — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 din Legea nr. 678/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, așa cum au fost modificate prin articol unic pct. 1 din Legea nr. 287/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 917 din 13 octombrie 2005, care au următorul conținut:

— Art. 12: „(1) *Constituie infracțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința, ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) *Traficul de persoane săvârșit în una dintre următoarele împrejurări:*

- a) de două sau mai multe persoane împreună;*
- b) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății;*
- c) de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*

(3) *Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 25 alin. (2) privind dreptul cetățeanului român de a-și stabili domiciliul oriunde în țară, de a emigra și de a reveni în țară, art. 26 alin. (2) referitoare la dreptul persoanei

de a dispune în anumite condiții de ea însăși și art. 53 alin. (2) referitoare la împrejurările în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 74 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 14 martie 2007, Curtea a statuat că nu poate primi susținerea autorului excepției privind ambiguitatea termenilor, textul criticat definind clar conținutul infracțiunii de trafic de persoane, fără ca prin dispozițiile pe care le cuprinde să contravină în vreun fel Constituției. Astfel, este evident nefondată susținerea autorului excepției că art. 12 din Legea nr. 678/2001 lezează drepturile persoanei de a-și stabili în mod liber reședința pe baza propriei voințe, deoarece Constituția României, reglementând libera circulație, prevede în art. 25 alin. (1) că „*Dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat. Legea stabilește condițiile exercitării acestui drept*”. Rezultă că dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării.

Or, modalitățile enumerate de text, respectiv, prin recrutare, transportare, transferare, cazare sau primire prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea unei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința, reprezintă tocmai preocuparea legiuitorului de a evita vicierea acestui drept și nu, în ultimul rând, de a-l proteja.

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 26 alin. (2) referitoare la dreptul persoanei de a dispune de ea însăși, Curtea constată că în accepțiunea acestora nu poate fi inclusă posibilitatea obținerii de foloase de ordin material prin expunerea sexuală a propriului corp în așa fel încât să aducă atingere dreptului și libertăților altora, ordinii publice sau bunelor moravuri. Prin urmare, exploatarea sexuală a unei persoane, chiar cu acordul acesteia, reprezintă un grav atentat la ordinea publică și nu în ultimul rând la libertatea de voință și acțiune a oricărei persoane în acord cu exigențele morale. Iată de ce, pornind de la premisa potrivit căreia unul din gardienii cinstei publice îl reprezintă legea, este evident că, prin incriminarea faptelor contestate, legiuitorul a urmărit tocmai protecția dreptului constituțional invocat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, excepție ridicată de Mariana Tofan în Dosarul nr. 2.353/105/2009 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.547

din 25 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Ioan Radu Gâlceavă în Dosarul nr. 7.374/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal partea Ioan Gâlceavă, lipsă fiind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, apreciind că prin reglementarea criticată

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

se aduce atingere dreptului de proprietate privată, precum și securității raporturilor juridice. În acest sens, depune note scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 584/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.374/301/2008, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil**, excepție ridicată de Ioan Radu Gâlceavă cu ocazia soluționării unei acțiuni civile având ca obiect evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât deschide calea recuperării în justiție a imobilelor preluate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, fără respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, și ale Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, legi speciale în materia retrocedărilor care au impus efectuarea unei proceduri prealabile având ca scop oprirea procedurilor de înstrăinare a acestor imobile de către chiriași. Așa fiind, apreciază că art. 480 din Codul civil intră în contradicție cu prevederile Legii nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și, pe cale de consecință, încalcă flagrant normele referitoare la ocrotirea dreptului de proprietate privată, garantat atât de Legea fundamentală, cât și de directivele europene în vigoare.

Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, dat fiind faptul că autorul acesteia nu a formulat nicio critică concretă prin prisma căreia să se poată analiza constituționalitatea textului de lege criticat.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosar, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 480 din Codul civil, potrivit cărora: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, precum și ale art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 480 din Codul civil au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 584/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 27 mai 2009, și Decizia nr. 424/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 iunie 2010, Curtea a statuat că prevederile de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate.

Prin aceste decizii Curtea a reținut că „prevederile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real, *usus, fructus și abusus*, cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, cu respectarea însă a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii.

Astfel, textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege și, de asemenea, se aplică tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, fără discriminări, fiind astfel respectat principiul egalității cetățenilor în fața legii.”

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în deciziile precedente, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la acțiunile întemeiate pe dispozițiile dreptului comun, având ca obiect revendicarea imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, formulate după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001 și soluționate neunitar de instanțele judecătorești, Curtea a reținut că prin Decizia nr. 33 din 9 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 23 februarie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că atunci când intervine concursul dintre legea specială și legea generală, acesta se rezolvă în favoarea legii speciale, conform principiului *specialia generalibus derogant*, chiar dacă acesta nu este prevăzut expres în legea specială.

Totodată, în cazul în care sunt sesizate neconcordanțe între legea specială, respectiv Legea nr. 10/2001, și Convenția europeană a drepturilor omului, aceasta din urmă are prioritate. Această prioritate poate fi dată în cadrul unei acțiuni în revendicare, întemeiată pe dreptul comun, în măsura în care astfel nu s-ar aduce atingere unui alt drept de proprietate ori securității raporturilor juridice.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Ioan Radu Gâlceavă în Dosarul nr. 7.374/301/2008 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.551

din 25 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și art. 3 din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 4.212D/2010 la Dosarul nr. 4.211D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente, care lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 4 octombrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 3.998/90/2007 și nr. 786/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) și art. 3 din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism.**

Excepția a fost ridicată în dosarele de mai sus de Laurențiu Coșereanu și Gheorghe Elvis.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 132 referitoare la *Statutul procurorilor*, deoarece instituie un organism paralel instituției constituționale a Ministerului Public, instituție care trebuie să funcționeze unitar și coerent în temeiul principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic. Prin crearea unei punți de legătură între procurorul-șef al direcției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și art. 3 din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Laurențiu Coșereanu în Dosarul nr. 3.998/90/2007 și de Gheorghe Elvis în Dosarul nr. 786/90/2009 ale Tribunalului Vâlcea — Secția penală.

La apelul nominal răspund personal părțile Daniel Iulian Bălan, Ionica Ioniță și Liviu Mareș și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.211D/2010 și nr. 4.212D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente sunt de acord cu conexarea celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

nesocotește principiul controlului ierarhic care trebuie să se realizeze în mod nemijlocit.

Tribunalul Vâlcea — Secția penală nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) și art. 3 din Legea nr. 508/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, așa cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.046 din 29 decembrie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) și (2): „(1) Prin prezenta lege se înființează *Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură cu personalitate juridică, specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*

(2) *Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția de Investigare a*

Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism prin intermediul procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”;

— Art. 3: „*Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este condusă de un procuror-șef, asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este ajutat de un procuror-șef adjunct, asimilat adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și de 2 consilieri, asimilați consilierilor procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 132 referitoare la *Statutul procurorilor*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 131 alin. (2) din Legea fundamentală prevede că Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, „în condițiile legii”. Aceste dispoziții constituționale au stat și la fundamentarea organizării și funcționării Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Legea nr. 508/2004.

Totodată, prevederile de lege criticate, care stabilesc natura juridică a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care este condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin intermediul procurorului-șef al acestei direcții, nu reprezintă altceva decât o subliniere a caracterului specializat al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acela de magistratură instituită pentru combaterea anumitor infracțiuni, și o reflectare a principiilor constituționale cuprinse în art. 132 alin. (1) din Constituție, care dispun că procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al **controlului ierarhic**.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și art. 3 din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Laurențiu Coșereanu în Dosarul nr. 3.998/90/2007 și de Gheorghe Elvis în Dosarul nr. 786/90/2009 ale Tribunalului Vâlcea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.576

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Roxana Valentina Ispravnic în Dosarul nr. 7.792/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde partea Uniunea Națională a Barourilor din România, prin avocatul Petre Alexandru, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc autorul excepției Roxana Valentina Ispravnic și partea Baroul București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, iar partea Uniunea Națională a Barourilor din România a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.792/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.** Excepția a fost ridicată de Roxana Valentina Ispravnic într-o cauză în contencios administrativ având ca obiect anularea unor decizii ale Uniunii Naționale a Barourilor din România și Baroului București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (1) și art. 53, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece dispun suspendarea din calitatea de avocat pentru neplata taxelor și contribuțiilor profesionale timp de 3 luni.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004, dispoziții care au următoarea redactare: „*Calitatea de avocat este suspendată: [...]*”

c) în caz de neplată totală sau parțială a taxelor și a contribuțiilor profesionale către barou, către U.N.B.R. și către sistemul propriu de asigurări sociale, timp de 3 luni de la scadența acestora și până la lichidarea integrală a datoriei;”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că acest text de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) potrivit cărora „*Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit [...]*” și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege menționate au mai fost supuse controlului de constituționalitate pentru critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 406/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 6 septembrie 2005, și Decizia nr. 242/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 16 martie 2009, Curtea a statuat că instituirea prin legea care reglementează exercitarea profesiei de avocat a unor obligații pentru cei în cauză, precum și a unor măsuri sancționatorii față de cei ce încalcă regulile prevăzute este întru totul legitimă.

Astfel, Curtea a constatat că dreptul la muncă prevăzut de art. 41 din Constituție nu are legătură cu măsura suspendării din funcție a unui avocat în cazul neîndeplinirii unor obligații prevăzute de lege, deoarece art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 prevede, referitor la categoria profesională a cărei activitate o reglementează, că „*Profesia de avocat este liberă și*

independentă, cu organizare și funcționare autonome, în condițiile prezentei legi și ale statutului profesiei”.

Totodată, Curtea a reținut că suspendarea din profesie a avocatului pentru neplata totală sau parțială a taxelor și a contribuțiilor profesionale este o sancțiune proporțională în raport cu scopul urmărit, și anume executarea obligațiilor profesionale ale avocatului. O atare sancțiune are, practic, ca efect obligarea avocatului suspendat să își plătească taxele și contribuțiile profesionale pentru a-și putea relua activitatea avocațială.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Roxana Valentina Ispravnic în Dosarul nr. 7.792/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind încetarea, prin acordul părților, a raportului de serviciu al domnului Mircea Alexandru, secretar general adjunct al Ministerului Administrației și Internelor

Având în vedere cererea domnului Mircea Alexandru, precum și solicitarea Ministerului Administrației și Internelor, înregistrate sub nr. 14.010 din 17 ianuarie 2011, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 97 lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, raportul de serviciu al domnului Mircea Alexandru, secretar general adjunct al Ministerului Administrației și Internelor, încetează prin acordul părților.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 21 ianuarie 2011.
Nr. 9.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind aprobarea Procedurilor și modalităților de încasare a sumelor rezultate din recuperarea creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, și din drepturile care decurg din acordurile comerciale și de plăți guvernamentale și aranjamente tehnice bancare corespunzătoare, înregistrate în conturile de cliring, barter și cooperare economică internațională, precum și de reținere și gestionare a cheltuielilor legale

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2010 privind destinația sumelor provenite din recuperarea unor drepturi valutare ale României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedurile și modalitățile de încasare a sumelor rezultate din recuperarea creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, și din drepturile care decurg din acordurile comerciale și de plăți guvernamentale și aranjamente tehnice bancare corespunzătoare, înregistrate în conturile de cliring, barter și cooperare economică internațională, precum și de reținere și gestionare a cheltuielilor legale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică și Direcția generală trezorerie și contabilitate publică vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.259/2007 privind aprobarea Procedurilor și modalităților de reținere și gestionare a sumelor aferente procentului de 3% reținut din sumele încasate din recuperarea creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, și din sumele rezultate din recuperarea drepturilor care decurg din acordurile comerciale și de plăți guvernamentale și aranjamente tehnice bancare corespunzătoare, înregistrate în conturile de cliring, barter și cooperare economică internațională, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 23 octombrie 2007, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 14 ianuarie 2011.
Nr. 76.

ANEXĂ

PROCEDURILE ȘI MODALITĂȚILE

de încasare a sumelor rezultate din recuperarea creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, și din drepturile care decurg din acordurile comerciale și de plăți guvernamentale și aranjamente tehnice bancare corespunzătoare, înregistrate în conturile de cliring, barter și cooperare economică internațională, precum și de reținere și gestionare a cheltuielilor legale

1. Sumele rezultate din recuperarea creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, reglementate în baza Legii nr. 29/1994 privind autorizarea Guvernului de a aproba negocierea în vederea recuperării creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, cu modificările ulterioare, și sumele rezultate din recuperarea drepturilor care decurg din acordurile comerciale și de plăți guvernamentale și aranjamente tehnice bancare corespunzătoare, reglementate conform Ordonanței Guvernului nr. 59/1994 privind reglementarea operațiunilor de import-export care se derulează prin cliring, barter și cooperare

economică internațională în baza acordurilor comerciale și de plăți guvernamentale, republicată, se fac venit la bugetul de stat.

2. Disponibilitățile din conturile în dolari SUA și în euro, deschise la Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala Izvor, pe numele Ministerului Finanțelor Publice, corespunzătoare cotei de 3% din sumele încasate din recuperarea creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, și din sumele rezultate din recuperarea drepturilor care decurg din acordurile comerciale și de plăți guvernamentale și aranjamente tehnice bancare corespunzătoare, înregistrate în conturile de cliring, barter și

cooperare economică internațională, se fac venit la bugetul de stat.

Banca Comercială Română — S.A. va efectua operațiunile de schimb valutar al sumelor din conturile în dolari SUA și în euro, conform convenției încheiate de bancă cu Ministerul Finanțelor Publice, și va vira contravaloarea în lei a acestor sume la bugetul de stat, capitolul „Venituri din valorificarea unor bunuri”, cod 39.01, subcapitolul „Venituri obținute în procesul de stingere a creanțelor bugetare”, cod 39.01.06.

3. Banca Comercială Română — S.A. va reține din sumele încasate în conturile tranzitorii din recuperarea creanțelor României comisioanele convenite băncii pentru operațiunile bancare legate de recuperarea creanțelor României, conform convenției încheiate de bancă cu Ministerul Finanțelor Publice.

Banca Comercială Română — S.A. va efectua operațiunile de schimb valutar al sumelor rămase în conturile tranzitorii, după reținerea comisioanelor convenite băncii, conform convenției încheiate de bancă cu Ministerul Finanțelor Publice, și va vira contravaloarea în lei a acestor sume la bugetul de stat, capitolul „Venituri din valorificarea unor bunuri”, cod 39.01, subcapitolul „Venituri obținute în procesul de stingere a creanțelor bugetare”, cod 39.01.06.

4. Banca Comercială Română — S.A. va prezenta Ministerului Finanțelor Publice, la fiecare operațiune efectuată la instrucțiunile acestuia, documentele aferente virării sumelor prevăzute la pct. 2 și pct. 3.

5. Operațiunile privind vânzarea valutei pentru plata sumelor în lei convenite bugetului de stat se înregistrează în contabilitate la cursul de schimb utilizat de Banca Comercială Română — S.A. la data tranzacției.

6. Disponibilitățile din contul în lei deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice la Trezoreria Operativă Centrală, corespunzătoare cotei de 3% din sumele încasate în lei din recuperarea drepturilor înregistrate în conturile de cliring, barter și cooperare economică internațională, precum și disponibilitățile

în lei din sume încasate din recuperarea creanțelor externe conform Legii nr. 29/1994, cu modificările ulterioare, se vor vira la bugetul de stat, capitolul „Venituri din valorificarea unor bunuri”, cod 39.01, subcapitolul „Venituri obținute în procesul de stingere a creanțelor bugetare”, cod 39.01.06, cu excepția unei sume care să acopere plata cheltuielilor legale previzionate pentru un an bugetar, prezentate la pct. 7.

7. Ministerul Finanțelor Publice va utiliza soldul disponibilităților din contul deschis pe numele său la Trezoreria Operativă Centrală, rezultat după viramentul în contul de venituri bugetare prezentat la pct. 2, pentru plata:

a) cheltuielilor convenite operatorilor economici exportatori, stabilite pe baza cursului de 0,0015 lei pentru un dolar SUA, ale căror credite nu au fost preluate la datoria publică în baza Legii nr. 7/1992 privind acoperirea financiară a obligațiilor statului rămase neregularizate la 31 decembrie 1990 și preluarea de către stat și băncile comerciale a pierderilor înregistrate în anii 1989 și 1990 de agenții economici cu capital de stat, precum și a creditelor bancare neperformante;

b) comisioanelor Băncii Comerciale Române — S.A., calculate trimestrial la valoarea soldurilor conturilor de cliring, barter și cooperare economică internațională pentru operațiunile bancare efectuate pentru derularea operațiunilor în cadrul conturilor de cliring, barter și cooperare economică internațională.

8. Ministerul Finanțelor Publice va instrui Banca Comercială Română — S.A., ori de câte ori este necesar, să vireze în contul în lei deschis pe numele său la Trezoreria Operativă Centrală suma necesară pentru asigurarea disponibilităților pentru plățile previzionate pe un an de zile pe destinațiile legale prevăzute la pct. 7, după efectuarea operațiunii de schimb valutar al sumelor încasate de la extern în conturile tranzitorii, conform convenției încheiate de bancă cu Ministerul Finanțelor Publice.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 449442